

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/263**z dnia 14 lutego 2017 r.****w sprawie środków zmniejszających ryzyko i wzmocnionych środków bezpieczeństwa biologicznego oraz systemów wczesnego wykrywania w związku z ryzykiem stwarzanym przez dzikie ptactwo w odniesieniu do przenoszenia wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków na drób***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 765)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającą dyrektywę 92/40/EWG ⁽³⁾, w szczególności jej art. 63 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Grypa ptaków jest wirusową chorobą zakaźną ptaków, w tym drobiu. Zakażenie drobiu wirusem grypy ptaków powoduje rozwój jednej z dwóch postaci tej choroby, o różnej zjadliwości. Postać o niskiej zjadliwości wywołuje zwykle jedynie łagodne objawy, natomiast postać o wysokiej zjadliwości jest przyczyną bardzo wysokiej śmiertelności u większości gatunków drobiu. Choroba ta może mieć bardzo poważny wpływ na rentowność hodowli drobiu.
- (2) W dyrektywie 2005/94/WE określono minimalne środki kontroli, które należy stosować w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli, oraz przewidziano pewne środki zapobiegawcze dotyczące nadzoru i wczesnego wykrywania grypy ptaków.
- (3) Dyrektywa 2005/94/WE stanowi również, że Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy wymagane w danej sytuacji epidemiologicznej dla uzupełnienia minimalnych środków kontroli przewidzianych w tej dyrektywie.
- (4) Dzikie ptactwo, w szczególności dzikie migrujące ptactwo wodne, uznawane jest za naturalnego nosiciela wirusów ptasiej grypy o niskiej zjadliwości, które przenosi ono zwykle bez wykazywania oznak tej choroby w czasie swoich sezonowych migracji. Od połowy 2005 r. dowody wskazują jednak na to, że szczep wirusa wysoce zjadliwej grypy ptaków (HPAI) podtypu H5N1 może zakażać dzikie ptactwo i być przez nie przenoszony na duże odległości ⁽⁴⁾.
- (5) Występowanie wirusów ptasiej grypy u dzikiego ptactwa stwarza stałe ryzyko bezpośredniego i pośredniego wprowadzenia tych wirusów do gospodarstw, w których utrzymuje się drób lub inne ptaki żyjące w niewoli, i dalsze ryzyko rozprzestrzeniania się wirusa z zakażonego gospodarstwa do innych gospodarstw.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.⁽⁴⁾ Opinia naukowa panelu ds. zdrowia i warunków hodowli zwierząt Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności na wniosek Komisji Europejskiej na temat aspektów ptasiej grypy związanych ze zdrowiem i dobrostanem zwierząt oraz ryzykiem wprowadzenia tej choroby do gospodarstw utrzymujących drób w UE (Dziennik EFSA (2008) 715, s. 1–161).

- (6) Decyzja Komisji 2005/734/WE ⁽¹⁾ została przyjęta w 2005 r. w następstwie wprowadzenia wirusa wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 z Azji Południowo-Wschodniej do Europy przez rozprzestrzenienie się wirusa w kierunku zachodnim, aby wzmocnić środki kontroli przewidziane w prawodawstwie Unii, w szczególności w świetle ryzyka, jakie stwarza bezprecedensowe międzykontynentalne rozprzestrzenienie tego wirusa wysoce zjadliwej grypy ptaków przez dzikie ptactwo.
- (7) W decyzji 2005/734/WE przewidziano środki bezpieczeństwa biologicznego i dodatkowe środki zmniejszające ryzyko w celu ograniczenia ryzyka przeniesienia wirusa wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 z dzikich ptaków na drób i inne ptaki żyjące w niewoli poprzez zapobieganie bezpośredniemu i pośredniemu kontaktowi między tymi populacjami. Decyzja 2005/734/WE zobowiązuje państwa członkowskie do określenia na ich terytorium obszarów, które są narażone na szczególne ryzyko wprowadzenia wirusa wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 do gospodarstw, w których utrzymuje się drób i inne ptaki żyjące w niewoli, z uwzględnieniem obecnej sytuacji epidemiologicznej i szczególnych czynników ryzyka. Państwa członkowskie są zobowiązane do stosowania pewnych środków zmniejszających ryzyko na tych obszarach wysokiego ryzyka, na przykład do zapewnienia, by odnośny drób przebywał w zamkniętych pomieszczeniach. Państwa członkowskie są również zobowiązane zapewnić, aby właściciele byli bardziej świadomi ryzyka przeniesienia wirusa i konieczności stosowania środków bezpieczeństwa biologicznego w swoich gospodarstwach.
- (8) Ponadto decyzja 2005/734/WE zawiera wymóg, by państwa członkowskie wprowadziły systemy wczesnego wykrywania mające na celu szybkie informowanie właściwego organu weterynaryjnego o wszelkich objawach ptasiej grypy w stadach drobiu przez ich właścicieli, co powinno uwzględniać konkretne parametry oraz drobne zmiany w danych dotyczących produkcji.
- (9) W decyzji Komisji 2010/367/UE ⁽²⁾ określono wytyczne dotyczące obowiązkowego wdrożenia przez państwa członkowskie programów nadzoru w zakresie ptasiej grypy u drobiu i dzikiego ptactwa, obejmujące wymogi w zakresie pobierania próbek i analizy laboratoryjnej. Przewiduje ona również niezwłoczne powiadomianie właściwych organów o każdym przypadku nadumieralności lub istotnej choroby lub śmiertelności wśród dzikiego ptactwa, w szczególności u dzikiego wędrownego ptactwa wodnego.
- (10) W drugiej połowie 2014 r. i na początku 2015 r. wirus HPAI podtypu H5N8 został wprowadzony do Unii przez dzikie ptactwo. Spowodował on bardzo niski poziom śmiertelności u dzikiego ptactwa, ale doprowadził do wystąpienia poważnych ognisk choroby u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli w kilku państwach członkowskich.
- (11) Od końca października 2016 r. pokrewny szczep wirusa H5N8 wysoce zjadliwej grypy ptaków został wykryty u dzikiego ptactwa wędrownego, głównie u ptaków znalezionych martwych, w 20 państwach członkowskich, a mianowicie w Bułgarii, Republice Czeskiej, Danii, Niemczech, Irlandii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Chorwacji, we Włoszech, na Węgrzech, w Niderlandach, Austrii, Polsce, Rumunii, na Słowacji, w Słowenii, Finlandii, Szwecji i Zjednoczonym Królestwie oraz w sąsiednich państwach trzecich, takich jak Szwajcaria, Serbia i Ukraina. Większość ognisk zostało potwierdzonych we Francji, na Węgrzech i w Bułgarii na niektórych obszarach o dużej liczbie gospodarstw hodujących kaczki i gęsi.
- (12) Obecna sytuacja epidemiologiczna jest bardzo dynamiczna i podlega ciągłym zmianom. Przemieszczenia ptactwa wędrownego trwają, a stałe działania w zakresie nadzoru są nadal prowadzone przez państwa członkowskie w celu wykrywania wirusa wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 u dzikiego ptactwa. W związku z tym przez najbliższe miesiące wirus będzie nadal stwarzał ryzyko dla drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli w Unii, a podczas dalszego sezonowego przemieszczania się ptactwa migrującego będzie wiązał się z ryzykiem dalszego przenoszenia wirusa między gospodarstwami w niektórych miejscach wysokiego ryzyka.
- (13) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przygotowuje obecnie kompleksową opinię naukową na temat grypy ptaków, która ma zostać ukończona we wrześniu 2017 r. W świetle obecnej epidemii wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 zwrócono się jednak do EFSA o pilną ocenę sytuacji epidemiologicznej i wstępne doradztwo naukowe w sprawie adekwatności środków ochronnych ustanowionych na szczeblu unijnym w odniesieniu do ryzyka stwarzanego przez dzikie ptactwo zakażone wirusem wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8.
- (14) W dniu 20 grudnia 2016 r. panel ds. zdrowia i dobrostanu zwierząt EFSA wydał oświadczenie: „Pilny wniosek w sprawie grypy ptaków” ⁽³⁾, potwierdzające, że ściśle wdrożenie środków bezpieczeństwa biologicznego i środki zmniejszające ryzyko są najważniejszym sposobem zapobiegania przenoszeniu wirusów wysoce zjadliwej grypy

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2005/734/WE z dnia 19 października 2005 r. ustanawiająca środki bezpieczeństwa biologicznego w celu zmniejszenia ryzyka przeniesienia wysoce zjadliwej grypy ptaków spowodowanej przez wirus grypy A podtyp H5N1 z ptaków dziko żyjących na drób i inne ptaki żyjące w niewoli oraz przewidująca system wczesnego wykrywania na obszarach szczególnego ryzyka (Dz.U. L 274 z 20.10.2005, s. 105).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/367/UE z dnia 25 czerwca 2010 r. w sprawie wdrożenia przez państwa członkowskie programów nadzoru w zakresie ptasiej grypy u drobiu i dzikiego ptactwa (Dz.U. L 166 z 1.7.2010, s. 22).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2017;15(1):4687, 32 s. doi:10.2903/j.efsa.2016.4687.

ptaków podtypu H5 i H7 bezpośrednio lub pośrednio z dzikiego ptactwa do gospodarstw, w których utrzymuje się drób i ptaki żyjące w niewoli. Środki bezpieczeństwa biologicznego w tych gospodarstwach powinny być rutynowo stosowane i wzmacniane w okresach zwiększonego ryzyka.

- (15) EFSA stwierdziła ponadto, że nadzór bierny nad dzikim ptactwem jest jednym z najbardziej skutecznych sposobów wczesnego wykrywania obecności wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków u dzikiego ptactwa, i zaleciła ukierunkowane pobieranie próbek i badanie dzikiego ptactwa, wzmacniając w ten sposób niektóre przepisy dotyczące dzikiego ptactwa określone w wytycznych na temat wdrażania programów nadzoru nad grypą ptaków u dzikiego ptactwa określonych w załączniku II do decyzji 2010/367/UE.
- (16) EFSA odnosi się następnie do oceny ⁽¹⁾ przeprowadzonej przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), w której stwierdzono, że do chwili obecnej na całym świecie nie zgłoszono u ludzi żadnej infekcji obecnym wirusem wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8, a dalsza analiza wirusa wskazuje, że jest on nadal głównie wirusem ptasim, bez szczególnego powinowactwa do człowieka.
- (17) Doświadczenie zdobyte przez właściwe organy państw członkowskich przy wdrażaniu środków określonych w decyzji 2005/734/WE wskazuje, że należy utrzymać elastyczność, aby móc dostosować te środki do sytuacji epidemiologicznej w danym państwie członkowskim.
- (18) W celu określenia populacji ptaków, które są najbardziej zagrożone, i zapewnienia skuteczności środków określonych w niniejszej decyzji, niektóre środki zapobiegawcze powinny być ukierunkowane na gospodarstwa, w których utrzymuje się drób.
- (19) Środki ustanowione w decyzji 2005/734/WE powinny w związku z tym zostać poddane przeglądowi i dostosowane z uwzględnieniem obecnej sytuacji epidemiologicznej drobiu i dzikiego ptactwa w państwach członkowskich, oświadczenia na temat grypy ptaków opublikowanego przez EFSA w dniu 20 grudnia 2016 r. i doświadczenia zdobytego przez państwa członkowskie podczas praktycznego wdrażania środków określonych w tej decyzji.
- (20) Środki ustanowione w decyzji 2005/734/WE zostały zmienione, kilkakrotnie przedłużone i mają zastosowanie do dnia 31 grudnia 2017 r. W celu zachowania przejrzystości prawodawstwa unijnego należy uchylić decyzję 2005/734/WE i zastąpić ją niniejszą decyzją.
- (21) Środki określone w niniejszej decyzji mają zostać poddane przeglądowi, jeśli okaże się to konieczne w świetle ostatecznych wyników opinii naukowej Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności na temat grypy ptaków, która ma zostać sfinalizowana we wrześniu 2017 r.
- (22) Środki ustanowione w niniejszej decyzji należy stosować do dnia 30 czerwca 2018 r.
- (23) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszej decyzji ustanawia się środki zmniejszające ryzyko i systemy wczesnego wykrywania ryzyka stwarzanego przez dzikie ptactwo w odniesieniu do wprowadzenia wysoce zjadliwej grypy ptaków do gospodarstw oraz środki mające na celu zwiększenie świadomości właścicieli na temat takich zagrożeń oraz konieczności wdrożenia lub wzmocnienia środków bezpieczeństwa biologicznego w ich gospodarstwach.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się definicje określone w art. 2 dyrektywy 2005/94/WE.

⁽¹⁾ Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC), 2016, RAPID RISK ASSESSMENT: Outbreaks of highly pathogenic avian influenza A(H5N8) in Europe: <http://ecdc.europa.eu/en/publications/Publications/risk-assessment-avian-influenza-H5N8-europe.pdf>

Artykuł 3

Określenie obszarów wysokiego ryzyka wprowadzenia wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków

Państwa członkowskie określają i poddają przeglądowi obszary na swoim terytorium, które są szczególnie narażone na ryzyko wprowadzenia wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków do gospodarstw, (zwane dalej „obszarami wysokiego ryzyka”) oraz okres trwania takiego ryzyka z uwzględnieniem następujących kwestii:

- a) sytuacji epidemiologicznej na swoim terytorium lub na terytorium sąsiednich państw członkowskich lub państw trzecich, w szczególności w odniesieniu do:
  - (i) wykrywania wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków u dzikiego ptactwa lub w pobranych od niego odchodach;
  - (ii) ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w gospodarstwach, w których utrzymuje się drób lub inne ptaki żyjące w niewoli, które są najczęściej związane z wykrytymi przypadkami wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków, o których mowa w ppkt (i);
  - (iii) wykrycia w przeszłości wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków, o których mowa w ppkt (i) i (ii), i ryzyka ich ponownego wystąpienia;
- b) czynników ryzyka dotyczących wprowadzenia wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków do gospodarstw, w szczególności w odniesieniu do:
  - (i) lokalizacji wzdłuż szlaków migracyjnych ptaków, w szczególności w przypadku ptaków przylatujących ze środkowej i wschodniej Azji, regionów Morza Kaspijskiego i Morza Czarnego, z Bliskiego Wschodu i Afryki;
  - (ii) odległości między gospodarstwem a mokradłami, stawami, bagnami, jeziorami lub rzekami, w których mogą gromadzić się ptaki wędrowne, zwłaszcza z rzędów Anseriformes oraz Charadriiformes;
  - (iii) lokalizacji gospodarstw na obszarach o wysokim zagęszczeniu ptactwa migrującego, w szczególności ptactwa wodnego;
  - (iv) drobiu trzymanego w gospodarstwach na wolnym powietrzu, gdzie trudno zapobiec kontaktowi między dzikim ptactwem a drobiem;
- c) dodatkowych czynników ryzyka rozprzestrzeniania się wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków w gospodarstwach oraz pomiędzy tymi gospodarstwami, w szczególności gdy:
  - (i) gospodarstwo znajduje się na obszarze o wysokim zagęszczeniu gospodarstw;
  - (ii) intensywność przemieszczania drobiu, przemieszczania się osób i pojazdów na terenie gospodarstw, a także innego bezpośredniego i pośredniego kontaktu między gospodarstwami jest wysoka;
- d) ocen ryzyka dotyczących znaczenia rozprzestrzeniania wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków przez dzikie ptactwo przeprowadzonych przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) oraz przez krajowe i międzynarodowe organy oceny ryzyka;
- e) wyników programów nadzoru prowadzonych zgodnie z art. 4 dyrektywy 2005/94/WE.

Artykuł 4

Środki zmniejszające ryzyko

1. W zależności od określonej sytuacji epidemiologicznej na swoim terytorium i od potrzebnego czasu państwa członkowskie podejmują właściwe i możliwe do zrealizowania środki w celu zmniejszenia ryzyka przeniesienia wysoce zjadliwej grypy ptaków z dzikiego ptactwa na drób na obszarach wysokiego ryzyka.
2. Środki, o których mowa w ust. 1, powinny być w szczególności skierowane na zapobieganie bezpośredniemu lub pośredniemu kontaktowi dzikiego ptactwa, w szczególności dzikiego wędrownego ptactwa wodnego, z drobiem, a zwłaszcza kaczkami i gęśmi.
3. Państwa członkowskie zakazują na obszarach wysokiego ryzyka:
  - a) trzymania drobiu na wolnym powietrzu;
  - b) korzystania ze zbiorników wodnych znajdujących się na wolnym powietrzu w celach związanych z hodowlą drobiu;

- c) pojenia drobiu wodą pochodzącą ze zbiorników, do których może mieć dostęp dzikie ptactwo;
  - d) przechowywania paszy dla drobiu w sposób, który jest niezabezpieczony przed dzikim ptactwem lub innymi zwierzętami.
4. Jako dalsze środki zmniejszające ryzyko państwa członkowskie zakazują:
- a) gromadzenia drobiu i innych ptaków na targach, pokazach, wystawach i imprezach kulturalnych;
  - b) wykorzystywania jako wabików ptaków rzędów Anseriformes oraz Charadriiformes („ptaki wabiki”).
5. Państwa członkowskie regularnie dokonują przeglądu środków przyjętych na podstawie ust. 1–4 w celu ich zmiany i dostosowania, aby uwzględnić sytuację epidemiologiczną, w tym ryzyko stwarzane przez dzikie ptactwo.

Artykuł 5

Środki w zakresie zwiększania świadomości i środki bezpieczeństwa biologicznego

Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie niezbędnych środków w celu podniesienia świadomości na temat ryzyka związanego z wysoce zjadliwą grypą ptaków wśród zainteresowanych stron aktywnych w sektorze drobiu oraz dostarczania im w najbardziej odpowiedni sposób najwłaściwszych informacji na temat środków bezpieczeństwa biologicznego, w szczególności środków, które mają być stosowane na obszarach wysokiego ryzyka.

Artykuł 6

Odstępstwa od środków zmniejszających ryzyko określonych w art. 4

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 3 i pod warunkiem stosowania środków bezpieczeństwa biologicznego w celu zapobiegania ryzyku przenoszenia wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków państwa członkowskie mogą zezwolić na:
- a) trzymanie drobiu na wolnym powietrzu, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:
    - (i) drób jest chroniony przed kontaktem z dzikim ptactwem za pomocą sieci, dachów lub innych odpowiednich środków; lub
    - (ii) drób jest co najmniej karmiony i pojony w zamkniętym pomieszczeniu lub w miejscu osłoniętym, które w dostateczny sposób uniemożliwia przylatywanie dzikiemu ptactwu i tym samym zapobiega kontaktowi dzikiego ptactwa z pokarmem i wodą przeznaczonymi dla drobiu;
  - b) wykorzystywanie zewnętrznych zbiorników wody, jeżeli są one niezbędne ze względów związanych z dobrostanem zwierząt w przypadku niektórych gatunków drobiu oraz są dostatecznie chronione przed dostępem dzikiego ptactwa wodnego;
  - c) pojenie wodą ze zbiorników, do których mają dostęp dzikie ptaki po jej uzdatnieniu, które gwarantuje dezaktywację potencjalnie znajdujących się w niej wirusów grypy ptaków.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 4 i pod warunkiem stosowania środków bezpieczeństwa biologicznego w celu zapobiegania ryzyku przenoszenia wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków państwa członkowskie mogą zezwolić na:
- a) gromadzenie drobiu i innych ptaków na targach, pokazach, wystawach i imprezach kulturalnych;
  - b) używanie ptaków wabików:
    - (i) w ramach programu nadzoru grypy ptaków prowadzonego zgodnie z art. 4 dyrektywy 2005/94/WE, projektów badawczych, badań ornitologicznych lub jakiegokolwiek innej działalności zatwierdzonej przez właściwy organ; lub
    - (ii) zgodnie z odpowiednimi środkami bezpieczeństwa biologicznego i przepisami, które mają na celu zapobieganie przenoszeniu wirusa wysoce zjadliwej grypy ptaków na drób.

*Artykuł 7***Systemy wczesnego wykrywania w stadach drobiu**

1. Państwa członkowskie wprowadzają lub wzmacniają systemy wczesnego wykrywania mające na celu szybkie informowanie właściwego organu przez właścicieli o wszelkich objawach grypy ptaków w stadach drobiu utrzymywanych w gospodarstwach znajdujących się na obszarach wysokiego ryzyka.
2. Systemy, o których mowa w ust. 1, powinny co najmniej uwzględniać znaczący spadek spożycia paszy i wody oraz produkcji jaj, zaobserwowaną umieralność i wszelkie objawy kliniczne lub zmiany pośmiertne stwarzające podejrzenie obecności wirusa wysoce zjadliwej grypy ptaków, z uwzględnieniem różnic tych parametrów między różnymi gatunkami drobiu i rodzajami produkcji.

*Artykuł 8***Zwiększony nadzór nad dzikim ptactwem**

1. Właściwy organ zapewnia prowadzenie zwiększonego nadzoru biernego nad populacjami dzikiego ptactwa oraz dalszego monitorowania w odniesieniu do padłych lub chorych ptaków zgodnie z wytycznymi na temat wdrażania programów nadzoru nad grypą ptaków u dzikiego ptactwa określonymi w załączniku II do decyzji 2010/367/UE, w szczególności zwracając uwagę na wykaz gatunków docelowych w odniesieniu do pobierania próbek i badań laboratoryjnych określony w tej decyzji i inne gatunki dzikiego ptactwa wykazujące objawy zakażenia wirusami wysoce zjadliwej grypy ptaków.
2. Właściwy organ może zdecydować o ukierunkowaniu pobierania próbek i badań laboratoryjnych dzikiego ptactwa na gatunki i obszary geograficzne wcześniej niedotknięte wysoce zjadliwą grypą ptaków.

*Artykuł 9***Wymagania w zakresie zgodności i informowania**

Państwa członkowskie na bieżąco informują Komisję o środkach podejmowanych w celu zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją oraz o przyznaniu wszelkich odstępstw zgodnie z art. 6.

*Artykuł 10***Uchylenia**

Decyzja 2005/734/WE traci moc.

*Artykuł 11***Stosowanie**

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 czerwca 2018 r.

*Artykuł 12***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji